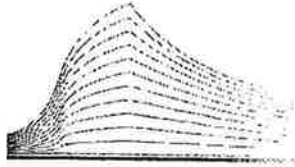

Kopie
art. 792 GW
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

6 4616

Repertoriumnummer 2014 / 8951
Datum van uitspraak 1 december 2014
Rolnummer 2013/KR/157

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Eindarrest

Hoger beroep beschikking
derdenverzet beslag inzake namaak

Hof van beroep Brussel

Arrest

8^e kamer,
burgerlijke zaken

Sandoz
t/
Sanofi NV

Aangeboden op 03 DEC. 2014
Niet te registreren D'HOOGHE K.

COVER 01-00000051582-0001-0015-01-01-1

4617

SANDOZ, met maatschappelijke zetel te 2870 PUURS, Lichterveld 7,

appellante,

vertegenwoordigd door Mr. Christiaan DECONCINK, in eigen naam, en loco Mr. Kristof ROOX, advocaat te 1000 BRUSSEL, Joseph Stevensstraat 7;

tegen

SANOFI N.V., vennootschap naar Frans recht, met maatschappelijke zetel te 75008 Paris-FRANCE, Rue de la Boétie 54,

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr. Liesbeth WEYNANTS, advocaat te 1040 BRUSSEL, Nerviërslaan 9-31.

Het hoger beroep is gericht tegen een beschikking van 18 december 2012 die door de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel werd uitgesproken.

Deze beschikking werd op 28 mei 2013 op verzoek van Sanofi SA betekend aan Sandoz NV.

Het verzoekschrift tot hoger beroep werd voor Sandoz NV tijdig neergelegd ter griffie van het hof op 28 juni 2013. Het is regelmatig naar de vorm.

I. Feiten en procedurevoorgaanden

1. Sandoz NV maakt deel uit van de Novartis-groep. Novartis is actief op het gebied van farmaceutica, "consumer health" (consumentengezondheid), OTC (voorschriftvrije) geneesmiddelen en generieke geneesmiddelen en heeft haar maatschappelijke zetel in het Zwitserse Basel.

PAGE 01-00000051582-0002-0015-01-01-4

Het Franse Sanofi SA is een farmaceutische onderneming die deel uitmaakt van de Sanofi-Aventis groep van vennootschappen en haar geneesmiddelen in België verkoopt via haar dochterbedrijf Sanofi-Aventis België.

2. Sanofi was titularis van het Europees Octrooi EP 0 454 511 (hierna "EP '511") ingediend op 20 maart 1991, dat onder meer België aanduidt. Dit octrooi, vervallen op 20 maart 2011, had als titel "N-gesubstitueerde heterocyclische derivaten, de bereiding hiervan en de farmaceutische preparaten die deze bevatten".

Op basis van de uitvinding beschermd door dit octrooi ontwikkelde Sanofi het geneesmiddel Aprovel®, met als enige werkzame stof irbesartan, ter behandeling van essentiële hypertensie.

Na toekenning van een marktvergunning voor dit geneesmiddel diende Sanofi een aanvraag in voor een aanvullend beschermingscertificaat ("ABC"). Deze aanvraag werd ingediend op basis van EP '511 en de marktvergunningen bekomen voor Aprovel®. Een ABC werd verleend op 2 februari 1999 onder referte BE 98 C 0028 ("ABC'028"). Het ABC '028 trad in werking op 20 maart 2011, na het verstrijken van EP '511, en was geldig in België tot 15 augustus 2012.

Tevens ontwikkelde Sanofi het geneesmiddel CoAprovel®, bestaande uit irbesartan in combinatie met hydrochlorothiazide (hierna "HCTZ"), eveneens ter behandeling van essentiële hypertensie.

Na toekenning van een marktvergunning voor haar geneesmiddel op basis van irbesartan en HCTZ diende Sanofi een aanvraag in voor een ABC voor de combinatie van irbesartan en HCTZ. Deze aanvraag werd ingediend op basis van EP '511 en de marktvergunningen bekomen voor CoAprovel®. Het ABC werd verleend op 5 oktober 1999 onder referte BE 99 C 009 ("ABC'009"). Het ABC '009 trad in werking op 20 maart 2011, na het verstrijken van EP '511, en was geldig in België tot 15 oktober 2013.

Op basis van dit ABC eiste Sanofi exclusieve rechten op alle geneesmiddelen die de combinatie irbesartan en HCTZ bevatten en dit tot 15 oktober 2013.

3. Sandoz bekam verschillende marktvergunningen en terugbetalingsregelingen voor geneesmiddelen met als enige werkzame stof irbesartan, alsook voor geneesmiddelen die de combinatie irbesartan en HCTZ bevatten.

Zij werd op 4 mei 2012 door (de Belgische raadsliden van) Sanofi in gebreke gesteld om de betrokken geneesmiddelen niet op de markt te brengen.

Op deze ingebrekestelling volgde niet-vertrouwelijke briefwisseling tussen de raadsliden van partijen, waarin Sandoz bevestigde dat zij geen geneesmiddel op basis van *irbesartan alleen* zou commercialiseren vóór 15 augustus 2012 (datum waarop de beschermingsduur van het ABC voor het mono-product irbesartan is verstreken).

Wat betreft de combinatie irbesartan en HCTZ, konden partijen evenwel niet tot een vergelijk komen, daar Sandoz van oordeel was dat het ABC '009 van Sanofi voor deze combinatie ongeldig was in het licht van de meest recente rechtspraak van het Hof van Justitie.

4. Sanofi ging op 25 juli 2012 over tot het neerleggen van een verzoekschrift voor de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel, teneinde machtiging te bekomen om over te gaan tot het leggen van een beslag inzake namaak.

Nadat voormeld verzoek van Sanofi (met inbegrip van bewarende maatregelen die eveneens betrekking hadden op "*toekomstige voorraad*" van beweerd inbreukmakende producten) werd ingewilligd bij beschikking uitgesproken op 27 juli 2012, hernam Sanofi de onderhandelingen met Sandoz.

5. Op 22 augustus 2012 ging Sanofi over tot betekening en uitvoering van de beschikking van 27 juli 2012, zowel bij Sandoz als bij verschillende van haar distributeurs.

II. De vorderingen van de partijen voor de eerste rechter en de bestreden beschikking

6. Tegen deze beschikking tekende Sandoz op 24 september 2012 derdenverzet aan, onder meer omdat zij meende dat de geldigheid van het door Sanofi ingeroepen recht ernstig betwifelbaar was.

Sanofi concludeerde tot de onontvankelijkheid, minstens de ongegrondheid van het derdenverzet van Sandoz en verzocht de eerste rechter om Sandoz te veroordelen in de kosten van het geding.

In het kader van dit derdenverzet oordeelde de eerste rechter dat het door Sanofi ingeroepen ABC *prima facie* geldig was. Zij overwoog hierbij dat een octrooi of ABC, "*zelfs toegekend zonder vooronderzoek*", *prima facie* geldig moet worden geacht, zolang het niet werd vernietigd door een definitieve en in kracht van gewijsde gegane beslissing. Bij de bestreden beschikking van 18 december 2012 werd het derdenverzet van Sandoz afgewezen.

III. Feiten die zich voordeden na de bestreden beschikking

7. Op 28 augustus 2012 (nog voor de gerechtsdeskundige zijn verslag had neergelegd) werd door Sanofi ook een procedure zoals in kort geding opgestart tegen Sandoz voor de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel, zetelend zoals in kort geding, als stakingsrechter, teneinde definitieve verbodsmaatregelen te bekomen.

Bij tussenvonnissen van 19 december 2012 werd deze procedure opgeschort in afwachting van een uitspraak van het Hof van Justitie op een door de Engelse High Court of Justice gestelde prejudiciële vraag in het kader van een Engelse procedure die eveneens betrekking had op co-irbesartan.

De vordering van Sanofi tot het bekomen van voorlopige (verbods)maatregelen op grond van artikel 19, lid 2 Ger.W. in afwachting van een beslissing ten gronde, werd in ditzelfde vonnis afgewezen. De voorzitter was van oordeel dat de geldigheid van het door Sanofi ingeroepen ABC ernstig betwifelbaar was.

8. Bij dagvaarding van 12 februari 2013 vorderde Sandoz dat, gelet op het tussenvonnissen van 19 december 2012, waarin geoordeeld werd dat het door Sanofi ingeroepen recht geen voorlopige maatregelen rechtvaardigde, op grond van veranderde omstandigheden (artikel 1369bis/1., § 7, tweede lid Ger.W., de beschikkingen van 27 juli en 18 december 2012 zouden worden ingetrokken.

Sandoz was immers van oordeel dat het tussenvonnis van 19 december 2012 een “veranderde omstandigheid” uitmaakte in de zin van artikel 1369bis/1.57, tweede lid Ger.W., die de wijziging of de intrekking rechtvaardigde van de beschikkingen van 27 juli (machtiging beslag inzake namaak) en 18 december 2012 (in het kader van het derdenverzet).

Volgens Sandoz waren immers de voorwaarden van artikel 1369bis/1. § 5 Ger.W. niet langer vervuld. De bewarende maatregelen en de gevolgen daarvan dienden dan ook volgens Sandoz te worden opgeheven/ingetrokken, in het bijzonder diende het verbod om uit handen te geven en elke verzegeling van geneesmiddelen die ondertussen zou zijn bevolen onmiddellijk ongedaan te worden gemaakt.

Sanofi concludeerde tot de ongegrondheid van de vordering van Sandoz en verzocht de voorzitter om haar te veroordelen in de kosten van het geding.

9. Bij beslissing van 26 maart 2013 werd deze vordering ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

10. Op 2 september 2013 contacteerde Sandoz de raadsman van Sanofi per brief, met de vraag te bevestigen dat Sanofi akkoord ging met een vrijgave van de beslagen producten op het moment van het verstrijken van het ABC van Sanofi, op 15 oktober 2013.

Sanofi antwoordde dat zij hier geen bezwaar tegen had en dat zij haar medewerking zou verlenen aan alle formaliteiten die nuttig zouden zijn om de producten vanaf 15 oktober 2013 (maar niet vroeger) te laten vrijgeven.

Op 4 oktober 2013 contacteerde Sandoz de deurwaarder met betrekking tot de vrijgave, met het verzoek de goederen vrij te geven ofwel in de namiddag van 14 oktober 2013, ofwel om middernacht, aangezien haar groothandelaars aan het wachten waren om de producten aan ziekenhuizen en apotheken te kunnen leveren in de vroege ochtend van 15 oktober.

Sanofi verklaarde zich eens met een vrijgave in de nacht van 14 op 15 oktober 2014, om middernacht, en de deurwaarder voerde de vrijgave aldus uit.

IV. De vorderingen van de partijen voor het hof

11. Sandoz verzoekt het hof om :
- het (beperkte) hoger beroep van Sandoz samen te voegen met haar hoger beroep tegen de beschikking van 26 maart 2013 (2013/KR/156, vordering van Sandoz tot intrekking van de beschikking van 27 juli 2013 op grond van veranderde omstandigheden);
 - de hoger beroepen ontvankelijk, toelaatbaar en gegrond te verklaren en vervolgens de bestreden beschikkingen van de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel van 18 december 2012 (C/12/00162) en 26 maart 2013 (C/13/00018) te hervormen;
 - recht doende op het derdenverzet van Sandoz, dit in de volgende mate ontvankelijk en gegrond te verklaren :
 - te besluiten dat in de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel van 27 juli 2012 (RR/12/00522), die de beschikking van 26 juli 2012 (RR/12/00521) vervangt en die werd betekend aan Sandoz op 22 augustus 2012, ten onrechte bewarende maatregelen op straffe van dwangsommen werden toegestaan die gelden voor *"elke toekomstige voorraad van Sandoz" combo-producten op basis van irbesartan en HCTZ die de NV Sandoz zou fabriceren, importeren, te koop aanbieden, commercialiseren, opslaan of gebruiken in België*;
 - te besluiten dat de beschikking op dit punt moet worden hervormd;
 - bijgevolg te bevelen dat alle bewarende maatregelen (met inbegrip van de opgelegde dwangsommen) die betrekking hebben op *"elke toekomstige voorraad van Sandoz" combo-producten op basis van irbesartan en HCTZ die de NV Sandoz zou fabriceren, importeren, te koop aanbieden, commercialiseren, opslaan of gebruiken in België* en alle bijhorende reclame-uitingen, onmiddellijk ongedaan moeten worden gemaakt, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000,00 euro per uur dat enig gevolg blijft voortduren te rekenen vanaf twee uur na de kennisgeving van het bevel tot intrekking van de bewarende maatregelen;
 - in elk geval te verklaren voor recht dat alle bewarende maatregelen opgeheven zijn vanaf 15 oktober 2013, datum waarop het door Sanofi ingeroepen ABC BE 99 C 009 verstrijkt;

- Sanofi te veroordelen in de kosten, zowel van het beslag inzake namaak als van dit derdenverzet in eerste aanleg als in hoger beroep, met inbegrip van de dagvaardingskosten en rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 1.310 euro.

12. Sanofi verzoekt het hof :

- de vordering van Sandoz onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren en deze bijgevolg af te wijzen;
- de kosten van de bestreden beschikkingen ten laste van Sandoz te laten;
- Sandoz te veroordelen in de kosten van deze procedure, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding.

V. Beoordeling

V.1. De gevorderde samenvoeging

13. De samenhang staat ter vrije beoordeling van de rechter. Het hof oordeelt dat er in casu geen gegronde redenen zijn tot samenvoeging van de beide procedures in hoger beroep.

Het verzoek van Sandoz is ongegrond.

V.2. Het belang en de hoedanigheid in hoofde van Sandoz

14. De procespartij die voorhoudt titularis te zijn van een subjectief recht, heeft, ook al wordt het betwist, belang en hoedanigheid om de vordering in te stellen. Het onderzoek naar het bestaan of de draagwijdte van het ingeroepen subjectief recht betreft dus niet de toelaatbaarheid, maar de gegrondheid van de vordering (zie Cass. 26 februari 2004 (C.01.402.N), Arr. Cass. 2004, 334, Pas. 2004, 335, R.A.B.G. 2004, 612 met noot P. VANLERSBERGHE, R.H.A. 2004, 291, J. T. 2005, 437 met noot en R. W. 2006 - 07, 133 (verkort); Cass. 2 april 2004 (C.02.609.N), Arr. Cass. 2004, 597, Pas. 2004, 573, Eur. Vervoerr. 2004, 417 en R.H.A. 2005, 13; Cass. 28 september 2007 (C.06.180.F), Arr. Cass. 2007, 1798, Pas. 2007, 1658; Cass. 16 november 2007 (C.06.144.F), Arr. Cass. 2007, 2193, Pas. 2007, 2043 en R.W. 2009 - 10, 532; Cass. 4 februari 2011 (C.09.420.N), Arr. Cass. 2011, 399, Pas. 2011,

4624

427 en R. W. 2011 - 12, 370 met noot J. VANROYE en Cass. 23 februari 2012 (C.11.259.N), Arr. Cass. 2012, 457, Pas. 2012, 429 en R.W. 2012 - 13, 1106).

Het belang waarvan sprake in artikel 17 Ger.W. kan omschreven worden als elk materieel of moreel voordeel dat wie een eis instelt of verweer voert, op het ogenblik van de rechtsingang mag verwachten en waardoor zijn huidige rechtstoestand gewijzigd en verbeterd kan worden.

De artikelen 17 en 18 Ger.W. vereisen niet dat een precieze, materiële schade wordt aangetoond. Een vereist belang kan van louter morele aard zijn (Cass. 18 december 1980, *J.T.* 1981, 550) of kan bestaan uit een potentiële schade (Cass. 29 februari 1996, *Arr. Cass.* 1996, 210; K. WAGNER, *Artikelsgewijze commentaar gerechtelijk recht*, Kluwer, 2002, 170; Cass. 1 maart 1993, *Arr. Cass.* 1993, 238).

Het begrip "benadeling van rechten" is ruimer dan "schade lijden". Benadeling van rechten omvat actuele of eventuele materiële of morele schade, ernstige ongemakken, en meer in het algemeen elke onrechtstreekse, actuele of eventuele negatieve beïnvloeding van de rechtstoestand van de derde.

15. Sanofi betwist dat Sandoz wat haar vordering betreft, thans nog over het vereiste belang in de zin van artikel 17 Ger.W. beschikt, aangezien op 15 oktober 2013 het intellectueel eigendomsrecht waarop Sanofi haar verzoek tot beslag inzake namaak gesteund had, is komen te vervallen en zij dienvolgens de goederen die in het kader van het beslag inzake namaak in bewaring werden genomen, heeft vrijgegeven.

Volgens Sanofi is de vordering van Sandoz dan ook zonder voorwerp.

16. Een verzoek tot intrekking van een beslissing die beslag inzake namaak toelaat, is niet onontvankelijk bij gebrek aan belang louter omdat de beslissing geen gevolgen meer heeft of omdat ze al is uitgevoerd.

In casu had Sandoz op het ogenblik van het instellen van haar derdenverzet, op 24 september 2012, en tevens nog op het ogenblik van het instellen van het hoger beroep tegen de beschikking van 18 december 2012, op 28 juni 2013, het door artikel 17 Ger.W. vereiste belang. Zij had er belang bij dat de beschikkingen van 18 december 2012 en 27 juli 2012 zouden tenietgedaan/ingetrokken worden.

Sandoz heeft daarenboven nog steeds een belang om haar vordering beslecht te zien en dit niettegenstaande de door Sanofi ingeroepen omstandigheden (cfr. supra). De “herroeping” van een beslag inzake namaak kan immers desgevallend aanleiding geven tot de toepassing van artikel 1369bis/3., § 2 Ger.W.

V.3. De vordering van Sandoz met betrekking tot de gelaakte bewarende maatregelen die betrekking hebben op “elke toekomstige voorraad van SANDOZ’ combo-producten op basis van Irbesartan en HCTZ die de NV SANDOZ zou fabriceren, importeren, te koop aanbieden, commercialiseren, opslaan of gebruiken in België”

17. Sandoz verzoekt het hof om de bestreden beschikking van 18 december 2012 te vernietigen in zoverre zij de verbodsmaatregelen bevestigt uitgesproken bij de beschikking van 27 juli 2012, die betrekking hebben op “elke toekomstige voorraad van Sandoz’ combo-producten op basis van irbesartan en HCTZ die de NV Sandoz zou fabriceren, importeren, te koop aanbieden, commercialiseren, opslaan of gebruiken in België” en om alle maatregelen die betrekking hebben op toekomstige voorraad, in te trekken.

Sandoz voert terecht aan dat in het kader van het (eenzijdige) beslag inzake namaak, geen bewarende maatregelen kunnen worden toegekend, die betrekking hebben op toekomstige voorraden of producten die niet in het bezit zijn van de beslagene op het moment van het uitvoeren van het beslag.

Dergelijk beslag maakt immers een momentopname uit, die geen betrekking kan hebben op toekomstige producten.

In de volgende rechtsleer wordt terecht gesteld :

De wetgever heeft de mogelijke maatregelen beperkt tot een verbod van vervreemding, verplaatsing of wijziging van de inbreukmakende goederen, respectievelijk van de elementen die worden gebruikt bij de productie of de distributie hiervan. Omwille van hun aard hebben de maatregelen enkel betrekking op de voorwerpen die op het moment van de uitvoering van het beschrijvend beslag in het bezit van de beslagene worden [aangetroffen]. In de uitvoering van die beslissing dient de verzoeker zich aan de grenzen van de wet te houden, en zowel de gerechtsdeskundige als de gerechtsdeurwaarder dient hierover te waken. Het is dus niet mogelijk om via een beslag inzake namaak een verbod te bekomen voor enige andere (al dan niet inbreukmakende) handelingen, zoals (in geval van inbreuk op een

4626

octrooi) een verbod op de productie, het aanbod, de verkoop, het gebruik, dan wel de invoer of het in voorraad houden van inbreukmakende goederen, of de toepassing of het aanbod van een inbreukmakende werkwijze. Hiervoor zal de verzoeker een procedure in kort geding, een stakingsprocedure of een procedure ten gronde moeten instellen.

(C. RONSE m.m.v. G. FROIDBISE, "Intellectuele rechten: beslag inzake namaak" in X, Bestendig Handboek Deskundigenonderzoek, Mechelen, Kluwer, losbl., VI.2-501.)

Het opleggen van een maatregel zoals deze waartegen het derdenverzet van Sandoz gericht is, is in strijd met de tekst van artikel 1369bis/1, §4 Ger.W. op grond waarvan enkel een verbod kan worden opgelegd om zich van bepaalde goederen "te ontdoen, ze te verplaatsen of elke wijziging eraan aan te brengen die hun werking beïnvloeden".

De in de wet opgesomde maatregelen kunnen omwille van hun aard zelf ("zich ontdoen van", "verplaatsen" of "wijzigen") enkel betrekking hebben op goederen die al in het bezit zijn van de beslagene op het moment van het beslag.

Stellen dat het mogelijke verbod om "zich te ontdoen" van beweerde inbreukmakende producten ook betrekking kan hebben op elke toekomstige voorraad van beweerde inbreukmakende producten, die de beslagene zou fabriceren, importeren, te koop aanbieden, commercialiseren, opslaan of gebruiken in België, geeft een te ruime interpretatie aan artikel 1369bis/1, §4 Ger.W., in strijd met de bedoeling van de wetgever.

De eerste rechter heeft bijgevolg ten onrechte bij zijn beschikking van 18 december 2012 de maatregel van 27 juli 2012 bevestigd die betrekking heeft op "elke toekomstige voorraad van Sandoz' combo-producten op basis van irbesartan en HCTZ die de NV Sandoz zou fabriceren, importeren, te koop aanbieden, commercialiseren, opslaan of gebruiken in België" en dit op straffe van dwangsommen "per verpakking aangetroffen op de markt, per staal per drager die reclame documenten bevat relevant voor het beschrijven van de inbreuk".

Deze maatregel gaat veel verder dan de in de wet opgesomde maatregelen ("zich ontdoen van", "verplaatsen" of "wijzigen") en komt neer op een algemeen verbod om de beweerde inbreukmakende producten te commercialiseren in België. Door dwangsommen op te leggen per verpakking "aangetroffen op de markt" die eveneens gelden voor verpakkingen die na uitvoering van het beslag inzake namaak werden gefabriceerd, geïmporteerd of gecommmercialiseerd, werd aan Sandoz ten onrechte een algemeen commercialiseringsverbod opgelegd.

PAGE 01-00000051582-0011-0015-01-01-4

4627

De maatregelen bepaald bij artikel 1369bis/1, §4 Ger.W., die door de wetgever werden beperkt tot de mogelijke maatregelen tot een verbod van vervreemding, verplaatsing of wijziging van de beweerde inbreukmakende goederen aangetroffen op het moment van uitvoering van het beslag, kunnen niet uitgebreid worden tot een algemeen verbod om zelfs toekomstige voorraad te commercialiseren.

18. Gelet op het voorgaande is de maatregel die betrekking heeft op *“elke toekomstige voorraad van Sandoz’ combo-producten op basis van irbesartan en HCTZ die de NV Sandoz zou fabriceren, importeren, te koop aanbieden, commercialiseren, opslaan of gebruiken in België”*, waarbij dwangsommen worden opgelegd *“per verpakking aangetroffen op de markt, per staal per drager die reclame documenten bevat relevant voor het beschrijven van de inbreuk”* ten onrechte bevestigd door de eerste rechter bij de bestreden beschikking van 18 december 2012.

Het is ten onrechte dat de eerste rechter de beschikking van 27 juli 2012 niet vernietigd heeft in de mate waarin daarbij de voormelde maatregel werd toegestaan en opgelegd.

19. Sandoz verzoekt het hof om te bevelen dat alle bewarende maatregelen (met inbegrip van de opgelegde dwangsommen) de betrekking hebben op *“elke toekomstige voorraad van Sandoz”* combo-producten op basis van irbesartan en HCTZ die de NV Sandoz zou fabriceren, importeren, te koop aanbieden, commercialiseren, opslaan of gebruiken in België” en alle bijhorende reclame-uitingen, onmiddellijk ongedaan moeten worden gemaakt, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000,00 euro per uur dat enig gevolg blijft voortduren te rekenen vanaf twee uur na de kennisgeving van het bevel tot intrekking van de bewarende maatregelen.

Deze vordering is zonder voorwerp geworden, gelet op de (vrijwillige) opheffing door Sanofi van alle bewarende maatregelen waarvan sprake om middernacht tijdens de nacht van 14 op 15 oktober 2013, met als gevolg dat op dat ogenblik alle bewarende maatregelen ongedaan werden gemaakt.

V. 4 De vordering van Sandoz met betrekking tot alle bewarende maatregelen

20. Sandoz verzoekt het hof te verklaren voor recht dat alle bewarende maatregelen opgeheven zijn vanaf 15 oktober 2013, datum waarop het door Sanofi ingeroepen ABC BE 99 C 099 is verstreken.

In de mate waarin de door Sandoz gevorderde opheffing een uitbreiding of een wijziging van haar oorspronkelijke vordering inhoudt, is deze onontvankelijk, aangezien zij niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 807 Ger.W.

In elk geval kan het hof in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van een derdenverzet tegen een beslag inzake namaak geen rekening houden met een feit dat zich voordeed (lang) na 26/27 juli 2012 (27 juli 2012 zijnde de datum van de beschikking waarbij de beschikking die de initiële beschikking van 26 juli 2012 heeft verbeterd).

De rechter dient zich voor de beoordeling van de gegrondheid van het derdenverzet tegen een beslag inzake namaak te plaatsen op het ogenblik waarop de beschikking werd gewezen waarbij het beslag inzake namaak werd toegestaan.

Zelfs indien de vordering van Sandoz ontvankelijk zou zijn, zou zij om de hiervoor vermelde redenen (met name in het kader van het derdenverzet van Sandoz) ongegrond zijn.

21. Alle overige door de partijen ingeroepen feitelijke elementen, argumenten en middelen zijn niet ter zake dienend en wegen in ieder geval niet op tegen hetgeen hiervoor door het hof werd overwogen.

OM DEZE REDENEN :**HET HOF, recht doende na tegenspraak,**

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

Verklaart het verzoek tot samenvoeging van deze procedure met het hoger beroep gekend bij het hof onder algemeen rolnummer 2014/KR/156 ontvankelijk doch ongegrond;

PAGE 01-00000051582-0013-0015-01-01-4

Verklaart het hoger beroep van de Sandoz NV ontvankelijk en gegrond;

Dienvolgens :

Doet de bestreden beschikking van 18 december 2012 teniet in de hierna bepaalde mate :

Verklaart het derdenverzet van Sandoz NV ontvankelijk en gegrond in de hierna bepaalde mate :

Zegt dat in de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel van 27 juli 2012 (RR/12/00522), die de beschikking van 26 juli 2012 (RR/12/00521) vervangt en die werd betekend aan Sandoz op 22 augustus 2012, ten onrechte bewarende maatregelen op straffe van dwangsommen werden toegestaan die gelden voor *“elke toekomstige voorraad van Sandoz’ combo-producten op basis van irbesartan en HCTZ die de NV Sandoz zou fabriceren, importeren, te koop aanbieden, commercialiseren, opslaan of gebruiken in België”*;

Doet de beschikking van 27 juli 2012, die de beschikking van 26 juli 2012 (RR/12/00521) vervangt, teniet in de mate waarin daarin gesteld werd hetgeen voorafgaat;

Stelt vast dat de vordering van Sandoz NV die ertoe strekt om te horen bevelen dat alle bewarende maatregelen (met inbegrip van de opgelegde dwangsommen) die betrekking hebben op *“elke toekomstige voorraad van Sandoz” combo-producten op basis van irbesartan en HCTZ die de NV Sandoz zou fabriceren, importeren, te koop aanbieden, commercialiseren, opslaan of gebruiken in België*” en alle bijhorende reclameuitingen, onmiddellijk ongedaan moeten worden gemaakt, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000,00 euro per uur dat enig gevolg blijft voortduren te rekenen vanaf twee uur na de kennisgeving van het bevel tot intrekking van de bewarende maatregelen, zonder voorwerp is geworden;

Verklaart de vordering van Sandoz NV die ertoe strekt te verklaren voor recht dat alle bewarende maatregelen opgeheven zijn vanaf 15 oktober 2013, datum waarop het door Sanofi ingeroepen ABC BE 99 C 099 is verstreken, onontvankelijk;

Veroordeelt Sanofi SA in de kosten, zowel van het derdenverzet in eerste aanleg als in hoger beroep;

PAGE 01-00000051582-0014-0015-01-01-4

4630

Stelt deze kosten vast als volgt : aan de zijde van de NV Sandoz op 320,11 euro (dagvaarding derdenverzet) + 1.320 euro (rechtsplegingsvergoeding derdenverzet eerste aanleg) + 160 euro (verzoekschrift hoger beroep) + 1.320 euro (rechtsplegingsvergoeding hoger beroep).

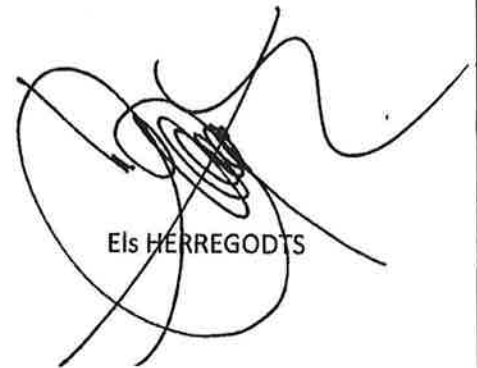
Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de burgerlijke achtste kamer van het hof van beroep te Brussel, op 1 december 2014 waar aanwezig waren en zitting hielden:

Els HERREGODTS,
Kaatje BATSELIER,

Kaatje BATSELIER

Raadsheer,
Griffier.

Els HERREGODTS

